Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Natalia Moldovanu)
Dosarul nr. 2a-3946/24
(2-23053348-02-2a-09102024)

D E C I Z I E

26 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Grefier Tinca Zagorodnîi

examinând, în ședință publică, cererea de apel declarată de apelanta Russu Elena, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 februarie 2024, adoptate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anton Russu împotriva Elenei Russu privind desfacerea căsătoriei, și la acțiunea reconvențională depusă de Elena Russu împotriva lui Anton Russu, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Botanica privind stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

1. La 10 aprilie 2023, reclamantul Anton Russu, reprezentat de avocatul Natalia Zamfir, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Russu privind desfacerea căsătoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că, a încheiat căsătoria cu Elena Russu, la 4 octombrie 2013, aceasta fiind trecută în Registrul de stare civilă, sub nr.1136. În timpul căsătoriei s-au născut 2 (doi) copii: _____ și _____.
Menționează că, în ultimul timp comportamentul pârâtei s-a schimbat față de reclamant, manifestând un comportament fără respect. Au apărut neînțelegeri în rezultatul existenței intereselor contradictorii privind unele viziuni despre probleme vieții.
Notează că, situația descrisă mai sus deranjează și dezechilibrează reclamantul, fiind supus unor depresii și apărând probleme de sănătate. La fel, între Anton Russu și Elena Russu, nu s-au mai păstrat careva sentimente, ceea ce denotă destrămarea definitivă a relațiilor de familie. Pe acest fundal, contradicțiile dintre aceștia se manifestă din ce în ce mai acut. Reclamantul consideră că, căsătoria nu

are perspectivă și urmează a fi desfăcută. Tentativa reclamantului de a desface căsătoria a eșuat de fiecare dată pe cale extrajudiciară.
Susține că, principiile sprijinului reciproc moral și material lipsesc cu desăvârșire în relația dintre Anton Russu și Elena Russu. Astfel, avocatul Natalia Zamfir a susținut că, reclamantul având în vedere atitudinea și comportamentul pârâtei în raport cu el, a pledat pentru desfacerea căsătoriei, deoarece în circumstanțele create familia nu mai poate fi menținută și din acest considerent, nu dorește oferirea unui termen de împăcare, prevăzut de art. 37 alin. (4) Cod familiei.
A făcut referire la prevederile articolelor 33 alin. (2), 37 alin. (1), 36 alin. (2) Cod familiei și a notat că, reclamantul consideră că, locul de domiciliu a copiilor minori trebuie să fie stabilit la domiciliul mamei, în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (1) Cod familiei - în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. Totodată, a susținut că, pentru întreținerea copiilor minori sunt necesare cheltuieli, iar reclamantul are venit permanent și este de acord să achite pensia de întreținere în cuantumul prevăzut de art.75 alin.(1) Cod familiei, și anume: 1/3 - pentru 2 copii.
Pe cale de consecință, avocatul Natalia Zamfir în interesele reclamantului Anton Russu a considerat că, în speță există temeiuri de fapt și de drept pentru admiterea integrală a acțiunii și a solicitat desfacerea căsătoriei încheiate între Anton Russu către Elena Russu.

2. La 15 mai 2023, Elena Russu, reprezentată de avocatul Galina Gutium, a depus acțiune reconvențională împotriva lui Anton Russu, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Botanica privind stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivare a indicat că, la 4 octombrie 2013, Elena Russu a încheiat căsătoria cu Anton Russu, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie. Din această căsătorie soții Russu au 2 (doi) copii minori: _____ și _____.
Subsecvent, a menționat că, copiii minori locuiesc permanent împreună cu mama lor Elena Russu, reieșind din ce a și solicitat determinarea domiciliului copiilor minori împreună cu mama și stabilirea mărimii și modului de plată a pensiei de întreținere pentru copiii minori.
A făcut referire la prevederile articolelor 74 alin. (1), 75 alin. (1) Cod familiei și a notat că, reieșind din cele expuse, în temeiul articolelor 58 alin. (1), 61 alin. (1), 63, 74 alin. (1), 75 alin. (1), 97-98 alin. (2) Cod familiei, articolelor 5, 33, 83-85, 166-167, 172-173 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, a solicitat admiterea cererii reconvenționale privind stabilirea domiciliului copiilor minori împreună cu mama și încasarea de la Anton Russu, în beneficiul Elenei Russu, a pensiei pentru întreținerea copiilor minori, în mărime de 1/3 din toate veniturile realizate lunar,

dar nu mai puțin ca din cuantumul unui salariu mediu lunar pe economie, începând cu data adresării cererii în judecată și până la atingerea majoratului copiilor minori.

Poziția instanței de fond:

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 16 februarie 2024, s-a admis acțiunea depusă de Anton Russu. S-a desfăcut căsătoria înregistrată la 4 octombrie 2013, sub nr.1136 de OSC sectorul Botanica, municipiul Chișinău între Anton Russu și Elena Russu (Gordienco). Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei se încasează taxa de stat în beneficiul statului de la Anton Russu în cuantum de 500% din unitatea convențională, ceea ce constituie 250,00 lei, iar pe Elena Russu a o scuti de la achitarea taxei de stat. S-a admis parțial acțiunea reconvențională depusă de Elena Russu. S-a stabilit domiciliul copiilor minori, _____ și _____, cu mama Elena Russu. S-a încasat de la Anton Russu, în beneficiul Elenei Russu, pensie de întreţinere pentru copiii minori: _____ și _____, în mărime de 1/3 din salariul şi/sau din alte venituri, plătită lunar începând data depunerii acțiunii reconvenționale - 15 mai 2023 și până la atingerea majoratului copiilor. În rest, s-au respins pretențiile din acțiunea reconvențională, ca neîntemeiate. S-a încasat de la Anton Russu, în beneficiul statului, taxa de stat pentru pretenția cu privire la încasarea pensiei de întreținere, în mărime de 150,00 lei.

Solicitarea apelantului:

4. Nefiind de acord cu soluția primei instanţe, la 15 martie 2024, apelanta Elena Russu, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 16 februarie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, modificarea hotărârii instanței de fond în partea încasării pensiei alimentare, majorând cuantumul. A indicat că, motivele de fapt şi de drept vor fi prezentate suplimentar după ce va lua cunoştinţă cu hotărârea motivată, rezervându-și dreptul la apel suplimentar.
5. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza civilă a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 9 octombrie 2024.
6. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 16 octombrie 2024, nu s-a dat curs cererii de apel declarate de apelanta Elena Russu. S-a acordat apelantei Elena Russu, un termen de 10 zile din momentul recepționării prezentei încheieri, pentru prezentarea în secția civilă din cadrul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău a apelului motivat, cu indicarea motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul, a probelor invocate în susținerea apelului, a dovezii de plată a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei. S-a explicat apelantei, că în caz contrar, va avea loc restituirea

cererii de apel în corespundere cu prevederile art. 369 alin. (1^1) din Codul de procedură civilă.

7. La 24 martie 2025, apelanta Elena Russu, a înlăturat în termen neajunsurile cererii de apel.

Argumentele părților:

8. În motivarea apelului a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Menționează că, pînă începerea examinării cauzei în fond, a depus în instanța de judecată cerere suplimentară cu privire la împărțirea proprietății în devălmășie a soților pentru examinarea litigiului dat în limitele cauzei civile cu privire la desfacerea căsătoriei. Cerința menționată a apărut deoarece Anton Russu, în procesul examinării cauzei cu privire la desfacerea căsătoriei, prin acțiunile sale i-a încălcat grav drepturile sale legale de proprietate în devălmășie a soților.

Indică că, la 1 februarie 2024 a avut loc ședința de judecată în absența sa și în absența avocatului său, Curmeli Vladimir, care nu s-a prezentat din cauza bolii, la care s-a examinat solicitarea sa suplimentară cu privire la împărțirea proprietății. Însă, din motive necunoscute, instanța a decis să-i returneze cererea suplimentară pentru examinarea litigiului cu privire la împărțirea proprietății comune în devălmășie pentru examinare în proces separat, în ciuda faptului că alin. 2, art. 38 Codul familiei prevede că în cazul lipsei unui acord între soți prevăzut la alin. (1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile și interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soți, instanța judecătorească este obligată să împartă, la cererea soților (a unuia dintre ei), bunurile lor proprietate în devălmășie.

Consideră că, acțiunile instanței fața de apelantă și solicitările apelantei întemeiate ca fiind ilegale și pasibile anulării. A solicitat instanței de judecată, în conformitate cu alin. 2, art. 75 Codul familiei, în legătură cu situația sa financiară și, de asemenea, ținând cont de cheltuielile mari pentru tratamentul copiilor, să fie majorată suma pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor încasată de la Anton Russu. Însă, instanța de judecată neîntemeiat i-a respins solicitarea, deși a avut posibilitatea și dreptul, ținând cont de interesele copiilor, să majoreze cuantumul și să încaseze de la reclamat pensia alimentară simultan atât într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu sau alte venituri.

Notează că, argumentele instanței de judecată expuse în hotărâre cu privire la faptul că cheltuielile apelantei pentru copii prezentate în ședințele de judecată, nu corespund salariului apelantei, indică la faptul că instanța a fost sceptică cu privire la probele pe care le-a prezentat și nu a ținut cont de faptul că resursele materiale pentru întreținerea familiei sale au fost asigurate de rudele sale și chiar și apartamentul în care locuiește împreună cu copiii săi, i-a fost oferit gratuit de bunica apelantei.

Afirmă că, încearcă să facă totul pentru copiii săi, astfel încât ei să învețe bine, să mănânce bine, să se odihnească și să nu fie mai rău decât colegii lor. Pentru a menține sănătatea copiilor este nevoie de mult timp și bani. În fiecare an este obligată să ducă copiii în vacanță la mare, deoarece așa sunt recomandările medicilor pentru menținerea sănătății copiilor, să respire aer marin. Din păcate, acest lucru este în prezent foarte scump, dar pentru copii este necesar. Indică că, instanța interpretează acest lucru ca pe un exces pentru familia apelantei și nu ia în considerare ca pe o necesitate. Prin urmare, și-ar dori ca și tatăl lor, Anton Russu, să participe în mod adecvat la toate cheltuielile pentru copii și să fie preocupat de bunăstarea și sănătatea lor. Certificatul de salariu a lui Anton Russu prezentat instanței, în valoare de 10.500 lei, nu corespunde cu realitatea veniturilor sale. Cu un astfel de salariu, el nu ar avea posibilitatea să plece constant în vacanță în stațiunile scumpe, să viziteze restaurante scumpe și alte stabilimente, alături de noua lui soție. Prin urmare, în conformitate cu alin. (2) art. 72 Codul familiei, cota-parte în plata pensiei de întreținere a copiilor ar trebui real să fie majorată. Anume în partea dată hotărârea emisă de instanța de fond la data de 16 februarie 2024 este neîntemeiată și ilegală. Decizia menționată nu protejează, ci dimpotrivă, încalcă interesele copiilor în dreptul lor la conviețuire normală într-o societate normală.

Prin urmare, solicită admiterea cererii de apel, modificarea hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 16 februarie 2024 în partea încasării de la Anton Russu pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori _____ și _____, cu majorarea cotei din pensia alimentară, încasarea de la Anton Russu pensiei alimentare simultan în forma unei cote de 1/3 din salariu sau alte venituri și sumă bănească fixă în mărime de 1000 lei pentru fiecare copil.

9. În şedinţa instanței de apel, apelanta Elena Russu și reprezentantul său, avocatul Doina Ioana Străisteanu, au solicitat admiterea cererii de apel, cu motivele de fapt și de drept invocate în instrumentul de atac.

Avocatul Vladimir Gromovenco, ce acționează în interesele intimatului Anton Russu, în ședința instanței de apel, a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

Intervenientul accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Botanica, în ședința instanței de apel, fiind legal citat pe email, nu s-a prezentat și nu a invocat careva motive.

Prin urmare, a fost dispusă examinarea cererii de apel în lipsa participanților la proces care nu s-au prezentat, or, în conformitate cu prevederile art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, neprezentarea în ședința de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanților acestora, precum și a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului.

Aprecierea instanţei de apel:

10. Audiind participanții prezenți la proces, analizând şi studiind materialele cauzei, Colegiul atestă că apelul este drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive.
11. În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel, apelantul respectând acest termen.
12. În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
13. Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (*a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98*).
14. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
15. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
16. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.
17. Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanţa de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.
18. Colegiul Civil reține că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (*Hiro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 9 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43*).
19. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al

Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

20. Instanţa de apel menționează că, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.
21. În opinia Colegiului, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.
22. Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
23. Părțile n-au contestat hotărârea instanței de fond în partea desfacerii căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, s-a depus apel doa de către Russu Elena în partea dezacordului cu încasarea pensiei alimentare.
24. Conform dispozițiilor art.74 alin.(1)-(3) Cod familiei, părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare.
25. Între părțile la proces nu există un acord referitor la întreţinerea copiilor minori, fapt ce denotă că, cuantumul pensiei pentru întreținerea minorilor ***** și ***** urmează a fi stabilit de către instanța de judecată.
26. Este de menționat că, părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Această obligaţie ocupă, prin finalitatea sa, un loc central în cadrul raporturilor patrimoniale dintre

părinţi şi copii, întrucât ea a fost instituită în special pentru a asigura bune condiţii materiale de creştere şi de educare a minorilor.

27. Temeiul de bază al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor părinţilor şi copiilor este apariţia (naşterea) copiilor de la părinţii acestora, certificată în ordinea prevăzută de lege. Apariţia raporturilor părinteşti este precedată de: faptul naşterii copilului; faptul ce ține de legătura de rudenie; stabilirea apariţiei copilului în modul prevăzut de legislaţie. Obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere.
28. Obligaţia de întreţinere, de cele mai multe ori, este realizată fără nici o incursiune în viaţa familiei, adică în situaţia în care familia din diverse motive se destramă şi părinţii nu mai locuiesc împreună, ei pot încheia un contract privind modul de plată şi cuantumul mijloacelor pentru întreţinerea copilului. Dacă întreţinerea nu se plăteşte în mod benevol şi nici nu există un contract privind plata întreţinerii pentru copii, pensia de întreţinere se încasează în baza unei hotărîri judecătoreşti. În temeiul acesteia, debitorii obligaţiei de întreţinere vor fi obligaţi să ofere copiilor întreţinerea necesară.
29. Starea familială defineşte conjunctura şi relaţiile persoanei (părintelui) în interiorul comunităţii umane în care coabitează, întemeiate prin căsătorie sau izvorâtă din rudenie, iar sintagma alte circumstanţe importante, stipulate la finalul normei citate, extinde sfera de aplicare a art.75 Codul familiei pentru ipotezele nereglementate de lege, însă care se pot ivi în cadrul examinării unor litigii de acest gen, lăsând o marjă de apreciere instanţei de judecată, din perspectiva unor factori care nu se încadrează în condiţiile reliefate *supra.*
30. Din interpretarea art.75 alin.(1) Cod familiei, rezultă că, titularul acţiunii care pretinde încasarea pensiei de întreţinere îşi poate întemeia pretenţiile sale potrivit regulilor generale ale procesului civil (contradictorialitatea, egalitatea, etc.) susținând şi fortificând poziţia în instanţă de judecată prin prezentarea probelor de rigoare, fără a fi necesară respectarea unor condiţii prealabile ce ar obliga reclamantul (părintele) să purceadă la adresarea în judecată, întru obţinerea unui act judecătoresc de dispoziţie având ca obiect încasarea pensiei de întreţinere pentru copilul din căsătoria în care se află.
31. Or, legiuitorul nu a prevăzut în cazul încasării pensiei de întreţinere a altor condiţii suplimentare decât cele indicate în art.75 alin.(1) Codul familiei, însă potrivit principiului disponibilității, reclamantul nu este privat de dreptul de a prezenta în instanţă o asemenea probă scrisă dacă ea există.
32. La soluționarea litigiilor cu privire la încasarea pensiei de întreținere a minorilor, instanţele de judecată urmează a ţine cont de principiul interesului superior al copilului, consacrat la art.9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului, la care Republica Moldova este parte, de menţinerea echilibrului

drepturilor copiilor al ambilor părinţi care nu se află în relaţie de căsătorie, precum şi de proporționalitatea cuantumului pensiei de întreţinere pentru fiecare copil în parte.

33. Prin prisma normelor enunțate *supra*, se concluzionează că, ambii părinți în egală măsură poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.
34. Prin cererea reconvențională înaintată, reclamanta Elena Russu a solicitat încasarea din contul pârâtului Anton Russu a pensiei de întreținere pentru copiii minori, în mărime de 1/3 din toate veniturile realizate lunar, dar nu mai puțin ca din cuantumul unui salariu mediu lunar pe economie, începând cu data adresării cererii în judecată și până la atingerea majoratului copiilor minori.
35. Se atestă că, din explicațiile depuse în cadrul ședinței de judecată de către reprezentantul pârâtului Anton Russu, acesta a fost de acord să achite pensia de întreținere în formă fixă, în sumă de a câte 2 500 lei pentru fiecare copil, ceea ce reprezintă de fapt mai mult decât 1/3 din salariul acestuia, însă cu această poziție, reprezentantul reclamantei reconvenționale și-a expus dezacordul, insistând asupra încasării din contul pârâtului a pensiei de întreținere a copiilor minori, în mărime de 1/3 din toate veniturile realizate lunar, dar nu mai puțin ca din cuantumul unui salariu mediu lunar pe economie, deoarece tatăl minorilor este angajat oficial în câmpul muncii.
36. Prin urmare, reieșind din prevederile legale enunțate mai *sus,* se reține că, Codul familiei stabilește, la art.75 alin.(1) și (2), că **pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor** în mărime de 1/4 - pentru un copil, **1/3 - pentru 2 copii** şi 1/2 - pentru 3 şi mai mulţi copii. Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, **ţinându-se cont de starea materială** şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante.
37. Anton Russu a prezentat instanței probe cu referire la starea materială și acte justificative ce reflectă cu certitudine starea financiară a acestuia, cât și cuantumul veniturilor lunare pe care le deține, menționând initial chiar prin cererea de chemare în judecată, cât și în ședința de judecată că, per general, ultimul este de acord să achite pensia de întreținere pentru copii săi minori.
38. Intimatul Anton Russu este angajat în cadrul companiei *****, având un salariu permanent lunar stabil, în cuantum de 10 500 lei, fapt confirmat prin certificatul nr.10 din 09 octombrie 2023, eliberat de conducătorul entității, Tatiana Russu (f.d.61).
39. Valoarea minimului de existență stabilită de Biroul Național de Statistică, în medie, pe lună, pentru un copil în vârstă de 1-6 ani, **în orașe mari, pentru I**

(primul) semestru al anului 2023, constituie suma de 2 677 lei (/2 părinți = 1 338,50 lei), iar pentru un copil de vârsta 7-17 ani, constituie suma de 3 470,40 lei (/2 părinți=1 735,20 lei) și a fost determinată prin prisma situației socio-economice, veniturilor, cheltuielilor, consumului, condițiilor de trai și a altor indicatori.

40. Colegiul civil consideră că instanța de fond corect a respins ca fiind neîntemeiată poziția apelantei din acțiunea reconvențională privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, în mărime de 1/3 din toate veniturile realizate lunar, dar nu mai puțin ca din cuantumul unui salariu mediu lunar pe economie, deoarece pensia de întreținere se încasează, ținându-se cont de starea materială a părintelui-tată (în speță), cât și luând în considerație minimul de existență stabilită de Biroul Național de Statistică pe categorii de populație, ani, medii și semestre, și nicidecum nu se calculează din salariu mediu lunar pe economie.
41. Instanța de fond corect a stabilit că ambii părinți sînt obligați să participe la întreținerea copiilor minori, ținând cont de interesul superior al copiilor minori.
42. Ambii soți Russu activează în calitate de profesori de limbi străine la aceeași companie *****, ce reprezintă un centru educațional de limbi străine, iar potrivit adeverinței de salariu nr.6 din 21 iulie 2023, eliberată de conducătorul entității, Tatiana Russu se atestă cert că, Elena Russu este angajată în cadrul companiei menționate *supra* și are un salariu lunar brut stabil, în cuantum de 5 250 lei (f.d.79).
43. Colegiul civil consideră întemeiată hotărârea instanței de fond prin care s-a încasat pensia de întreținere pentru copiii minori: *****, în mărime de **1/3 din salariul și/sau din alte venituri**, plătită lunar începând data depunerii acțiunii reconvenționale 15 mai 2023 până la atingerea majoratului copiilor minori.
44. De fapt cerința apelantei Russu Elena în cererea de apel vine în contradicție cu cerințele invocate în cererea de chemare în judecată.
45. Asemenea cerințe apelanta Russu Elena n-a avut ca obiect de examinare în instanța de fond.
46. În consecință, instanța de apel concluzionează că motivele invocate în cererea de apel sunt nefondate, iar hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 februarie 2024 este legală și întemeiată, motiv pentru care urmează a fi menținută.
47. Prin urmare, Colegiul concluzionează că instanța de fond a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei, a apreciat corespunzător probele administrate și a aplicat just normele de drept material incidente, iar motivele de apel nu infirmă legalitatea și temeinicia hotărârii atacate.
48. În așa împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanțe sunt

întemeiate şi legale, în concordanță cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. a), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge, din lipsă de temei, apelul declarat de apelanta Russu Elena.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 februarie 2024.

Decizia este definitivă și executorie, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan